

EEN DOORZETTER DIE WEET WAT HIJ WIL

We hebben al heel wat interviews achter de rug en zo langzamerhand hebben we de geschiedenis van dit dorpje aan de hand van verhalen en ander materiaal in beeld kunnen brengen. De loskoppeling van de zorgfunctie en de ontwikkeling van een stichting naar een Jeugdorp heeft heel wat teweeg gebracht. Maar wat heeft die omschakeling voor betekenis gehad voor de jongeren die er nu wonen? Wat houdt hen bezig? Die vragen hebben we ons vaak gesteld. Uiteindelijk krijgen we via facebook contact met Justice Tieltjes. Hij voelt er wel voor om door ons geïnterviewd te worden en uiteindelijk lukt dat. We spreken voor het eerst met een jongere die nu nog in De Glind woont. Voor dit gesprek nemen we de tijd en we logeren in De Glind! Sinds april van dit jaar is er een B&B gevestigd: De Appelgaard. Ineke en Dirk, de eigenaren, doen er alles aan om het ons naar de zin te maken. Met een beetje fantasie kijken we uit op ons oude huis: Postweg 51. We hebben met Justice afgesproken dat we elkaar hier zullen ontmoeten. Prompt op de afgesproken tijd fietst hij het erf op en dankzij het mooie weer kunnen we op het terras zitten praten. We laten hem aan het woord:

Parada

'Ik ben geboren op 25 december 2001. Ik woon hier al tien jaar, in 2008 ben ik hier gekomen. Ik was zes jaar oud. Eerst kwam ik in Leefgroep Parada terecht. Dat was een crisisgroep. Na een paar jaar mocht ik naar een Gezinshuis. Ik had het daar goed naar mijn zin, er waren veel huisdieren, dat vond ik fijn en ik heb er veel opgestoken. Maar na een jaar moest ik daar weg. Ik weet niet waarom.

Zo kwam ik weer op Parada. Daar ben ik altijd gebleven. Het was eerst een crisisgroep en later werd het een leefgroep. Er wonen acht of negen kinderen. Tot vorig jaar zomer is er één groepsleider geweest die er al die tijd werkte, dat vond ik prettig. Er zijn drie mensen per dag in dienst, er is een slaapdienst en een ochtenddienst. Het is een gemengde groep, maar er is een jaar geweest dat ik er woonde met verder alleen maar meisjes. Ik heb redelijk veel vrienden. Op zich voelt het als een goede basis; veiligheid en alles. Ik mag nu overal heen, als ik het maar meld, maar die vrijheid moet je wel verdienen. We hebben allemaal twee mobieltjes: een groepsmobiel zodat we altijd bereikbaar zijn en een eigen mobiel, die laatste kan tijdelijk afgepakt worden als we er onverstandig mee omgaan.

Laatst kwam ik via social media in contact met een man. Eerst leek het wel een leuk contact, maar uiteindelijk vertrouwde ik het niet en heb ik het gemeld. Dat was goed en omdat ik het zelf in de gaten had, mocht ik mijn mobieltje houden. Ik heb veel veranderingen meegemaakt en toch is het na die veranderingen nu ook goed. Onze eigen kamer is een stukje privédoorn, daar mag niemand naar binnen zonder te kloppen. Vooral in het weekend zijn de vieze toiletten een punt, dan moeten we die zelf zoveel mogelijk schoonhouden en dat doet de een echt beter dan de ander en sommigen maken er gewoon een rotzooi van. Vroeger werden er wel spelletjes gejat op

de groep, maar de mensen zijn wat ouder, hebben meer verstand en doen dat niet meer. Er zijn geregeld feestjes, maar ik ben daar niet zo van, ik blijf dan vaak thuis. De familiedag is verplicht en ook wel leuk. Vorig jaar was er een barbecue en een speurtocht. Vroeger ben ik hier weleens naar de kerk geweest, nu ga ik eigenlijk nooit meer. Ik heb veel kinderen op de groep zien komen en gaan, ik ben de enige die er al tien jaar woont en ik heb nu alles wel gezien. Deze zomer ga ik nog met de groep op vakantie naar België of Duitsland, precies weet ik het niet en daarna is het klaar.

Donnerschool

Ik heb altijd op de Donnerschool gezeten. Tineke Timmer was mijn eerste juf, ze is nu gepensioneerd, maar ze woont nog hier. Ik kom haar weleens tegen. Ik heb acht klassen gedaan en ik ben twee keer blijven zitten. Ik werd veel gepest op school, omdat ik niet de dunste was. Zelfs op mijn telefoon kreeg ik nare berichtjes. Van de school en mijn leefgroep heb ik hierbij veel steun gehad. Ze hebben me geleerd hoe ik er het beste mee om kon gaan. Dat kwam voornamelijk neer op negeren, er geen aandacht aan schenken. Dat hielp. En op een gegeven moment dacht ik: Ik ben nog wel wat jong en als ik blijf zitten, ben ik de pesters kwijt. Dat klopte en dat was fijn. Tijdens de nieuwbouw zaten we even in Barneveld op een gedeelde locatie, maar verder heb ik altijd in De Glind op school gezeten. Ik heb stage gelopen in de Intratuin en hier bij Folda in de groenvoorziening, bij de paarden en op de camping. Ik heb net examen gedaan in de volgende vakken: Nederlands, Engels, economie, wiskunde en praktijkvakken op VMBO niveau. Op 14 juni hoor ik of ik geslaagd ben. Ik heb er wel een goed gevoel over. Op 4 juli is de diploma uitreiking. Mijn moeder komt in principe ook. Daarna ga ik thuis logeren. Onze hele klas zit in spanning: Wat krijgen we dit jaar? Twee jaar geleden kregen de geslaagden een powerbank met een klassenfoto en vorig jaar kregen ze een pot napoleons (drop) met een klassenfoto. We zijn erg benieuwd. Op het pesten na heb ik het altijd naar de zin gehad op school, het voelde wel veilig en zo. Behalve dan wat er vorig jaar op school gebeurd is, ik zat in de derde klas. De moord op Romy was verschrikkelijk. Ik kende hen allebei. Het was een triest dieptepunt. De school ging er goed mee om, we werden goed opgevangen. Vervelende verslaggevers werden op afstand gehouden.

Na Parada

Er wordt een vervolgplek voor me gezocht in de buurt van Raalte, zodat ik dichtbij mijn moeder kan wonen. Op die vervolgplek begin ik in een groep met 24uurs begeleiding en tot mijn achttiende wordt die begeleiding steeds minder. Ik ga straks in Hengelo naar school: MBO. Ik wilde graag de opleiding Handhaven en Veiligheid gaan doen, maar daar ben ik voor afgewezen; ik zou niet tegen autoritair gedrag kunnen en niet fit genoeg zijn. Mijn tweede keus was Treinmachinist, want ik hou van grote machines, maar daar ben ik deels voor afgewezen. Ik ben nog te jong, ze hebben me geadviseerd om eerst de opleiding tot Verkoopsspecialist af te maken. Dat is een tweejarige opleiding op niveau drie. Dat ga ik nu doen, als ik geslaagd ben tenminste. (Opmerking van de schrijvers: **HIJ IS GESLAAGD.**) Ik wil graag aan iets nieuws beginnen. Ik vind dat ik voldoende bagage heb om een nieuwe start te kunnen maken.

Sport

Vaak doe ik mee aan van alles. Op dit moment oefen ik voor de Vierdaagse in Nijmegen. Ik heb in 2016 en 2017 ook meegedaan. Dit wordt dus mijn derde keer. (Opmerking van de schrijvers: **HIJ HEEFT HET GEHAALD: KLASSE.**) Vorig jaar ben ik tijdens de tocht nog drie keer geïnterviewd. Aan het kersen eten en pitten spugen met Gerrit van der Broek doe ik nooit mee, maar als ik aan Gerrit denk, denk ik aan het ongeluk dat we hadden. Het is twee of drie jaar geleden en we reden op de snelweg bij Zwolle toen we ineens van achteren aangetikt werden door een vrachtwagen. We werden een paar honderd meter meegesleurd en gelukkig was het wegdek nat waardoor we gleden, anders waren we vast over de kop geslagen. Het kenteken van de vrachtauto zat vast tussen onze deur. De auto was total loss. Wij niet, we leken niks te mankeren gelukkig. Toch heb ik nu wel last van mijn schouder en nek, maar door de adrenaline van het ongeluk, voelde ik op dat moment niks. Het ongeluk is wel de reden dat Gerrit nu in een Volvo rijdt, denk ik. Zijn vorige auto was een Volkswagen. Ik heb meteen mijn moeder gebeld, ze geloofde het eerst niet. En ik heb voor de eerste keer in mijn leven een illegale daad verricht in het bijzijn van de politie: wildplassen. Ik was heel laat thuis en mocht eerst van de schrik bekomen voor ik naar bed moest.

De laatste twee jaar van het bestaan van SV De Glind was ik lid van die voetbalclub. Ik zat in E. Voetballen is best leuk, maar nu SV De Glind failliet is, is het minder. In mijn tijd bij SV De Glind hebben we in een seizoen alle wedstrijden verloren, toch zijn we niet gedegradeerd. Daar snap ik nog steeds niks van. Maar, we vonden dat niet leuk. Het volgende jaar werden we door extra mensen begeleid en trinden we twee dagen in de week, in dat jaar hebben we alle wedstrijden gewonnen. We kregen het maximale aantal punten. Dat was een geweldige ervaring. Tegen DVB (Barneveld) speelden we 19-0. Dat was een grote klapper!

In Raalte zit ik ook op voetbal, in een G-elftal. Ik ben nu keeper en dat vind ik fijn. De eerste keeper was ziek en daarom werd ik het. Ik hoop dat ik keeper mag blijven als de eerste weer beter is. De keeper van het eerste elftal komt ons trainen. Zaterdag hebben we in Raalte een toernooi, de spelers komen overal vandaan, zelfs uit Limburg. Een week later gaan we met een grote touringbus naar Doetinchem voor de Special Olympics., We verblijven in een vakantiepark in Groenlo.

Fietsen doe ik ook graag. Ik ben van plan om binnenkort naar Raalte te fietsen, dat is 80 tot 100 kilometer. Ik moet nog wat oefenen.

Weglopen

Ja, weggelopen ben ik vaak, soms maar voor even en uit kwaadheid. Na een rondje Ringlaan is het dan meestal weer over. De leiding maakt zich niet direct zorgen, de eerste uren in ieder geval niet. Als het te lang duurt wordt de politie ingelicht. Bij terugkomst ben je dan even je vrijheid kwijt.

Van het woord pikpoten heb ik nog nooit gehoord. O, betekent dat hetzelfde als weglopen?

Later

Als ik aan later denk, heel veel later, want ik ben nog maar zestien, dan denk ik aan "huisje, boompje, beestje": een vaste baan, iemand waar ik mee woon en ooit misschien kinderen. En.....elk jaar de Vierdaagse van Nijmegen lopen.'

Justice Tieltjes

Jaap Krediet
Rieke Visser, zomer 2018